

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 234. Illudebant autem ei & milites, accedentes. v. 36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

grandine & legionibus diabolorum imprecandis te tenes. O quantum chaos est iater te sic agentem & inter Christum Dominum sic patientem!

§. 233. Si hic est Christus Dei electus. v. 35.

Ultima & acutissima maligni suggestio est ista, qua tentator ut olim conatur elicere, an hic homo sit ille propter quem, in cælo à se contemptum, ex cælo est præcipitatus Magna tentatio, cui si Dominus non responderet, videbitur negare quod antea affirmauerat toties nempe se esse principium, missum à Patre Salvatore &c. sed, ubi quivis nostrum impegisset, ibi Dei sapientia pervasit. elegit aliud tempus ad respondendum, aliud ad tacendum. Sciens, quod qui tacet, neque affirmat, neque negat. Ista Regula juris usus prudenter serpentis sibilum profligavit.

ECce anima mea, nihil Domino tuo potuerunt impij improperare, nisi quod sanctum est & divinum, mortuos fulcisse, agros sanitati restituisse, alios salvos fecisse, mira operatum esse: Hæc autem magis congruunt eius exaltationi: quam opprobrio: lætare, quia Sanctus est Salvator tuus, etiam inimicorum suorum approbante lingua.

§. 234. Illudibant autem ei & milites, accedentes. v. 36.

Vel milites istac iter habentes, quales sunt nobiles, equites, armigeri, conductitii, prædiali in vicinis Hierosolymæ castris, vel viarum custodes contra prædones: vel milites cohortis positæ cum centurione ad custodiam supplicij, arcendumque tumultum, si quis pro supplicio afflictiendis assumeret zelum, vel egressus è civitate intenteret spoliū. Solent tamen tales longius collocari, ut obequitantes circumspicere & libere extraneam commutare & terrere possint. Hi igitur qualescunque fuerint audientes risum plebis & principum, accesserunt subinde & per vices, ut & ipsi audirent viderentque propius, quid istic ageretur ludicri & ridiculi, adhæc enim audienda videndaque homines sunt valde proni maxime otiosi homines. Forte etiam alio modo accesserunt, irrisorie nimirum, porrigentes manum apertam, ut à novo Rege, in solio regni sui sedente iam, vel in tribunali, in quod eum levaverant, pro gratia tali, acciperent donativum vel congiarium more Imp. Romanorum dicentes, Ecce serenissime & Clementissime Rex, nos te creavimus & promovimus in Regem, coronavimus, in pompam tecum exivimus, & parati sumus ad prociendum belli tecum gerendi, donativum poscimus. Talia cædo plurima per ordinem esse factitata ab isto hominum genere, quod non solet esse simplex in scurilitate & vexandi modis.

Dominus

Domine Iesu misereor tui in tanta afflictione, supra humanum captum attentata, sed tu dixisti, vt magis misereretur animæ meæ, quæ in talis opprobrijs æternitatem incidere potest. Ecce Domine hoc facio, quæ vnquam male egi, dixi, vel cogitavi ea detestor, & auersor, & confitebor, & expiabo.

§. 235. *Et acetum offerentes ei. v. 36.*

En Fabricator fontium, & mellis, & lactis & saccari & aromatum: Dominus & vini & sicera & balsami, iste potatur aceto. Sed quare aceto? & quidem antequam diceret *fitis*: Quomodo hoc inuentum venit in militum mentem? quid eis cum aceto? Credo sanè quod videntes illum ad omnia tacere, & præ verecundia faciem ante se demittere, opinatur fuisse quasi animo deficeret, siue deliquium pateretur, & sic ad conceptum aceti peruenisse, nisi aliud acius acumen subit huic aceto! Sed ista excitatio per acetum & confortatio cerebri, si vere ei necessaria fuisset, & ab illis intenta, tamen ad maiorem acerbicatem tendebat, vt nimirum viuacius audiret opprobria sua, & sic oblatio ex se bona in eo casu fiebat mala, ex intentione præbentis.

O Deas! quo non est progressa tua adiuventio? nimirum in patièdo per maliciam hominum. Certe offensas Dei in te satis expiasti. iniuriam Dei vltus es in te, quia ipsa infirmorum solatia versa sunt tibi in tormenta. Tibi igitur gloria sit æterna ad Patris dextram. Amen.

§. 236. *Et dicentes: si tu es Rex Iudæorum saluum te fac. v. 37.*

Vt milites placerent Iudæis, etsi ignorarent vim calumniarum & argutiarum, quas effundebant Iudæi, ipsi tamen repetendo imitati sunt, & sic Dominus noster scandalis istis Gentium, quæ à Iudæis accipiebant, etiam cruciari debuit. Neque sane leuis est punctura animi, si hi quoque ex inimicorum ore opprobria dicant, quæ ipsi non intelligunt quæ effutiant. Toleramus, si inimicus maledicit nobis; si pueri & fatui inimicos, maledicentes imitantur vehementer certe compungimur, vulneramur & dure in animo angimur.

Domine ista & talia omnia venerunt super te, quasi pluuia, & ideo es dignissimus, qui tanta in cruce passus, toto orbe terrarum nunc honoreris in cruce. Bene igitur Ecclesia Romana sancit, tibi vsum frequentissimum crucis & Crucifixi, etiam in coronis Regum & Imperatorum. **O Domine per crucem tuam prosperè procede & regna contra iconoclastas,**

V 3

contra